

mest er det ren, gold demonstrationspolitik at ville hævde og glorificere, at registrerede partnere og homoseksuelle skulle have mulighed for at adoptere børn fra afgiverlande. Det er ikke i den virkelige verden, så det eksisterer altså ikke som en reel mulighed.

Det andet er, at når staten er involveret, har vi en forpligtelse til kun at tænke på barnet og ikke på noget som helst andet, ikke gyldne løfter om, at vi vil ligestilling og alle mulige andre ting – for det vil vi – men vi skal kun tænke på barnet. Og som udgangspunkt har barnet en far og en mor. Det er min faste, personlige overbevisning, og det er den overbevisning, jeg går ind med, når jeg lovgiver. Og jeg vil tillade mig at sige, at når vi som statsmagt har ansvaret for barnet, har barnet som udgangspunkt en far og en mor.

Formanden:

Hr. Mogens Jensen.

Kl. 13:06

Mogens Jensen (S):

Jamen ministeren er jo udmærket klar over, at mange børn vokser op i Danmark og andre steder uden at have en far og en mor i dagligdagen. Det tror jeg at ministeren er fuldstændig klar over, så der er ikke nogen forskel på det og så det, at børn vokser op hos et homoseksuelt par.

Men må jeg ikke henlede ministerens opmærksomhed på, at det svenske justitsministerium faktisk i 2002 gennemførte en omfattende undersøgelse af, hvorvidt lige præcis homoseksualitet og det at vokse op hos et homoseksuelt par kunne være et problem for barnet. Der var konklusionen altså, og jeg citerer:

Den samlede forskning viser, at børn med homoseksuelle forældre har udviklet sig psykologisk og socialt på samme vis som de børn, de sammenlignes med. Ingen forskelle er fremkommet, hvad angår barnets kønsudvikling.

Altså, er det ikke nogen spørgsmål, ministeren ser her, og er det egentlig ikke en dumstædig holdning til et spørgsmål, som regeringen faktisk burde sige ja til?

Kl. 13:08

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:08

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Nej, regeringen er imod det her forslag, og det er vi ud fra den principielle tilgang til det, at vi kun står vagt om barnets interesser, ikke om alle mulige glorificerede helteaktioner for homoseksuel-

les rettigheder, for dem tror vi på, og dem kæmper vi for. Vi har kun barnets tarv inden for vores horisont, og der handler det altså om, at udgangspunktet for mig som repræsentant for regeringen er, at barnet har krav på, at vi kæmper for, at det får en far og en mor. I den virkelige verden findes der i stribevis af skilsmisser, tragiske dødsfald, og der oplever et barn enten hos enlige forældre eller homoseksuelle forældre en sund og tryk opvækst, ingen som helst tvivl om det. Men vores udgangspunkt som stat er jo at sikre, at barnet får mulighed for at få en mor og far.

Hele mit udgangspunkt, også som politiker, er, at vi kun skal tænke på barnet, og der er altså mulighed for at give et barn en far og en mor og ikke lave en eller anden tom demonstrationspolitik, som for det første ikke har nogen virkning og for det andet kan risikere at betyde, at hele vores adoptionspolitik får et afgørende problem. For hvis man er adoptant gør man det altså for at adoptere et barn, og hvis man ikke kan adoptere et barn, er det jo forunderligt at gå igennem den proces.

Kl. 13:09

Formanden:

Så er det fru Johanne Schmidt-Nielsen for en kort bemærkning.

Kl. 13:09

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Bare rent opklarende skal jeg bare høre: Med den argumentation, ministeren kommer med, betyder det så, at alle, der er vokset op med en enlig forælder, f.eks. er stakler?

Igen et opklarende spørgsmål, nemlig: Ministeren siger, at det er signalpolitik, fordi der ikke er nogen afsenderlande, der vil acceptere homoseksuelle forældre. Men er vi ikke enige om, at så længe lovgivningen i Danmark ser ud, som den gør i dag, kommer vi i hvert fald aldrig i en situation, hvor man kunne forestille sig, at homoseksuelle kunne adoptere?

Det tredje spørgsmål er: Jeg synes, ministeren roder noget rundt i argumentationen, for på den ene side bliver der sagt, at homoseksuelle kan være lige så gode forældre som heteroseksuelle, men på den anden side bliver der sagt, at i en situation med kø, altså hvor der er flere, der vil adoptere, og hvor antallet af børn ikke er stort nok, skal heteroseksuelle komme først. Men var vi ikke lige enige om, at det er barnets tarv, der er det vigtigste, og vi derfor skal se på, hvem der er de bedste forældre, og ikke sige, at det er en